Årsberetning 2025

Formanden startede sin beretning med en lille sød historie:
"I det samfund hvor jeg bor, flager vi alle, når der er fødselsdag i landsbyen. Da jeg tager afsted inden solopgang, havde jeg bedt en nabo hejse mit flag. Da jeg kom hjem igen, konstaterede jeg, at mit flag ikke havde været oppe. Der var dog en god forklaring, flaglinen var nemlig knækket". Den er nu repareret.

Kære medlemmer af Dannebrogs-Samfundet Fyn

Når man står her og skal lave en årsrapport, fristes man til at sige, "Så gik der endnu et år". Sådan kan jeg ikke starte min beretning. Først og fremmest, fordi det faktisk kun er et år siden, at jeg dukkede op her og blev valgt som formand.
Det føles som om, at det var i går, at vi rejste os fra bordet her med maven fuld af Jørgas gode kage. Men også fordi jeg slet ikke fatter, at der er gået et år. Tiden er løbet afsted.
Måske er tiden forsvundet, fordi der er sket så meget i samfundet omkring os. Man siger jo gerne, at tiden ikke må stå stille, men for pokker hvor ville jeg ønske at vi kunne skrue lidt ned ind imellem.
For verdenen omkring os udvikler os med et tempo og en uforudsigelighed, som ingen af os bør bryde os om.
Krigen raser fortsat i Ukraine, i Palæstina fik man en endog meget skrøbelig fredsproces, og knap var blækket tørt, før hele Mellemøsten stod i flammer.
På vores egne breddegrader, kom vores land i den grand under pres, da vores hidtidige nærmeste allierede truede med bål og brand.
Det var et uskønt forløb, ja for mig der har boet og rejst meget i USA særdeles overraskende.

Når vi som nation bliver presset, skal vi læne os op af det som binder os sammen. Det som betyder noget for os, det som symboliserer de værdier som præger det danske samfund – DANNEBROG.
Danmark har brug for Dannebrog og Dannebrogs-Samfundet. Danmark har brug for nogen som os som kerer os om flaget, uddanner, uddeler og udvikler, således at vi alle har et samlingspunkt, i glæde og i sorg.
Dannebrogs-Samfundet er ikke en hensygnende gammel forening, bemandende med ældre gråhårede mænd (og damer).
Dannebrogs-Samfundet er ikke en forening tæt på udløbsdato. Dannebrogs-Samfundet er en forening, hvor den digitale udvikling er gået markant hurtigere end forventet, og i den grad stiller krav til fornyelse. Det kan vi, og det skal vi løse.
Jeg er derfor glad for og beæret over at være en del af holdet, både her på Fyn, men i særdeleshed også i landsledelsen, hvori jeg fornyelig blev valgt. Det glæder jeg, mig til at prøve kræfter med.
På Fyn fik vi i 2025 uddelt 6 faner. Så nu kan foreninger, hjemmeværnskompagnier, et ungdomsparti i Odense, foreninger i Kerteminde, Hesselager, Ebberup, Ringe, Svendborg, samle sig om vores nationale symbol. Det er jeg glad for. Det er mit håb, a vi kommer endnu længere ud i 2026.
Vi fik afholdt 4 gode konstruktive og ikke mindst hyggelige bestyrelsesmøder i løbet af året.
Mange drøftelser har gået på afviklingen af den kommende Valdemarsfest. En fest, som på den ene side skal følge med tiden, men på den anden side, hvor man også skal værne om traditionerne. Det er en balancegang og en svær øvelse. Jeg ved at der er mange følelser involveret, men vi er nødt til at gøre noget. Vi har ikke økonomien til de samme armbevægelser

som tidligere og hvis faldet i deltagerantallet fortsætter med uformindsket styrke, sidder vi alene som bestyrelse om 15 år. Det skal vi gøre noget ved.

Jørga Wognsen har desværre ønsket at trække sig ud af bestyrelsen. Når jeg siger desværre, så er det fordi jeg mener det. I denne sammenhæng har jeg kun kendt Jørga i kort tid, men Jørga er den type, der er genial at have i en bestyrelse. Når diskussionerne bølger er Jørga stille, og det er ikke fordi du ikke har noget på hjerte, men fordi du overvejer. Når du så har overvejet, siger du din mening. Ikke højlydt, ikke bramfrit, ikke uhøfligt, men sagligt og uden tvivl i stemmen.
Når Jørga har talt, så ved man det er rigtigt, og det ender jo altid med at du får ret.
Du og Palle har, om nogen, bidraget til denne forening i mange år, og på den måde er det jo en æra der slutter i dag. Jeg vil gerne side dig tak for indsatsen, og ikke mindste de mange kager.

Carsten Sørensen fik, som alle ved, ændret sin livsbane ved valget i november. Carstens nye jobsituation levner ikke plads til bestyrelsesarbejde, og jeg begræder også denne udtræden. Carsten var, ud over at være kasserer, udset til at være en hjørnesten i digitaliseringen og "fremtiden", men vi må respektere hans valg. Tak til Carsten for en god indsats.

Til gengæld vil jeg, hvis generalforsamlingen vil det, byde velkommen til Provst Ole Hyllegaard Hansen og soldat Andreas Boas.

Det er lykkedes mig at overtale vores æresmedlem, Ove Mortensen, til at tage en tørn mere. Tak til Ove, ikke mindst for gode og uddybende samtaler i det forgangne år. Din viden, din historik og ikke mindst din indsigt i foreningen er guld værd for en ny formand.

Jeg vil også sige tak til den resterende bestyrelse. I er den lim, der skal binde fremtiden sammen med fortiden. I er kontinuiteten der sikrer, at vi får alle detaljer med. Tak for jer.

Nu skal vi for alvor have arbejdstøjet på: Vi skal deltage i mindehøjtideligheden den 4. maj. Vi skal arrangere en nytænkende Valdemarsfest i nye rammer, og vi skal deltage i Kongens besøg på Fyn i starten af juni.
Og så skal vi have styr på medlemmer, fanemodtagere osv.
Jeg tror vi alle får travlt, og det glæder jeg mig til. Vi skal have styr på de fynske medlemmer og fanemodtagere, så vi får travlt.